

PODSZEPTACZ (1) *sb m*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w pod- oraz szeptać); a *jasne*.

[*sg D podszeptaczowi.*] \diamond *pl N podszeptacze.*

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto podszeptem skłania do złego:

W połączeniach szeregowych: NVż iáko też tho śćirpieć/ iefli pocźciwy pan álbo pocźciwa Rádá widzi to iáwnie około krolá [...] áno lie około niego wiefzáią podłzczuwáćze/ podłszeptáćze/ á pochlebnicy mární RejZwierc 49; [WerReguła 112].

KW